

S. del Piombo, Christus draagt het kruis.

Gemälde galerie, Dresden.

PSALM 22.

Eenige verzen uit de Psalmberijming
van MARNIX VAN ST. ALDEGONDE.

Mijn God, mijn God, waerom verlaetstu my?
Waeromme gaet mijn huylen dus voorby,
Verr' van dijn hulp end troost, als ick voor dy
Doe mijne clachten?

Den heelen dach roep ik uyt gantscher crachten,
En du, mijn God, en wilt daer op niet achten;
Ick hou niet op van schreyen alle nachten,
End swijge niet.

Uyt 'sleeuwen muyl, die hongrig is en heet,
Verloss' my doch: Dijn hulp zij my gereet,
Van d'hoornen ooc der wild' eenhoornen wreet,
Wil my bevrijen.

Dies sal ick blijd end lustig t'allen tijen,
Heer, dijnen naem mijn broederen belijen,
En dijnen lof voor 'tvolck gebenedijen,
Int openbaer.

Ghy die Godt vreest, lofsingt hem al te gaer,
Roemt end eert Godt, ghy Jacobs heylge schaer:
Ghy Israël, vreest hem, die in gevaer
Wel can beschermen.

Want hy noyt heeft veracht den noot der ermen,
Noch sick¹⁾ verbergt, om haerder niet t'ontfermen:
Hy hoorts', als sy met suchten ende kermen
Hem roepen aen.

¹⁾ Zich.